

*El Delta de l'Ebre, un ecosistema amenaçat.
Foto de Leonci Canals.*

 www.santjust.org/seas

Carrer de l'Ateneu, 3 i 5 - 08960 Sant Just Desvern
Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

— 2 i 3 juliol

Sortida de Veterans al Monteixo (Pallars Jussà)

— 16 juliol

Sopar de Lluna Plena al Tibidabo (Collserola)

— 23 i 24 juliol

Excursió a la vall d'Orlu (Arieja, França). Es farà nit al refugi d'en Beys

— 12 setembre

Termini de presentació de fotografies per al Concurs Fotogràfic

— 17 setembre

Sopar de Motxilla amb el lliurament dels premis del Concurs Fotogràfic i de les medalles commemoratives dels 50 i 25 anys de soci

— 25 setembre

Primera excursió del nou cicle de conferències i excursions al circ d'Ulldeter (Ripollès)

— 2 octubre

20a Caminada Popular de la SEAS per Collserola, amb sortida de l'Ateneu a les 21 h

— 9 octubre

Excursió matinal al castell de Rosanes i torre Gramenella (Ordal) amb sortida del Parador a les 8 h

— 14 octubre

Conferència «Verdaguer i Barcelona» per Maria Àngels Verdaguer

— 16 octubre

Excursió a Folgueroles (Osona) amb sortida del Parador a les 7 h

— 23 octubre

Excursió matinal a la font de les Tàpies (Moianès) amb sortida del Parador a les 7 h

— 6 novembre

Excursió matinal al Camí Ral i Plana Ponça d'Olesa de Bonesvalls (Garraf) amb sortida del Parador a les 7.30 h

— 11 novembre

Conferència «El Montseny de Marià Manent» per Arnau Vives

— 13 novembre

Excursió al Marianegre i Feixa Llarga des d'Arbúcies (Montseny) amb sortida del Parador a les 7 h

— 27 novembre

Excursió matinal als llacs del torrent del Llop de Castellar del Vallès (Vallès Occ.) amb sortida del Parador a les 7.30 h

Informació: si no s'especifica el contrari, les conferències tenen lloc els divendres a les 8 del vespre a la Sala Piquet de l'Ateneu, i les excursions tenen la seva sortida des del Parador. Informació sobre les matinals al telèfon 93 371 51 98 (nits).

COL·LABORACIONS

Ajuntament de
Sant Just Desvern

FLORETO
Creu 66. Tel 933723103

CISTELLERIA BALLART
Bonavista 82. Tel 933711364

IMMACULADA AMAT
JUST AMIGÓ
MARCEL·LÍ CAMATS
FRANCESC HOMEDES

Butlletí de la SEAS

Núm. 325 Juliol/Agost 2016

AMPOSTA 2016. «LO RIU ÉS VIDA»

Agustí Revilla Briongos

La capital del Montsià va ser l'amfitriona de la manifestació més multitudinària esdevinguda mai a les Terres de l'Ebre. Cinquanta mil persones s'hi van aplegar el diumenge set de febrer per mostrar el seu rebuig al Pla Hidrològic Nacional.

La defensa del Delta ja es respirava dissabte, dia de Carnaval. Diverses disfresses hi feien referència. La carrossa del rei Carnestoltes duia enganxat al lateral el tub fent un nus, símbol contra el transvasament. A les parets dels edificis de l'avinguda de la Ràpita, hi penjaven pancartes blaves amb el nus i també estelades.

A primera hora del matí de diumenge, desenes de visitants començaven a omplir els carrers, els bars i les pastisseries d'Amposta. Els hotels havien esgotat les reserves. L'organització havia habilitat

diverses zones d'aparcaments per als vehicles particulars i per als autocars. Òmnium Cultural havia omplert diversos autocars que durien tres mil persones a la ciutat. Riuades de persones creuaven el pont Penjat, tallat al trànsit, en direcció al parc Xiribecs, on començaria la marxa. El dia era clar, la temperatura, agradable. Des del pont, es pot contemplar el curs del riu que baixa alegre i, al nord-oest, el massís dels Ports retallant el cel blau decorat amb núvols blancs.

Ja al parc, parees joves amb nens petits donaven menjar als ànecs que nedaven al canal. Centenars de persones vestien la samarreta blava estampada amb el nus blanc: feia dies que s'havien esgotat.

Parc Xiribecs, avinguda Sebastià Juan Arbó, avinguda de la Ràpita, carrer de Sant Josep i carrer del Pont. Mil set-cents metres de trajecte. Presidia la manifestació la Plataforma en Defensa de l'Ebre (PDE). La multitud caminava lentament corejant el lema: «No al transvasament, lo riu és vida». Avis, parees, néts i besnéts. Homes i dones, ben mudats, uns, i amb perruques de carnaval, uns altres.

*Capçalera de la manifestació.
Foto de Conxita Cañas.*

Entitats catalanes, aragoneses i navarreses. Entre els participants, es podien veure cares conegudes, membres d'entitats civils, professors de la Universitat, representants de tots els partits polítics (excepte del Partit Popular i de Ciudadanos), parlamentaris i dos consellers de la Generalitat. Els polítics es mantenien en segon pla: els protagonistes eren els manifestants i els organitzadors.

Heus aquí els eslògans d'algunes pancartes: «Rius amb aigua: rius vius». «Per una nova cultura de l'aigua. Ni un euro per aquest PHN». «Vull un país on les Terres de l'Ebre siguin presents». «*Yesa, Biscarrués, el Bergantes, Mularoya... el Ebro... el Delta... el Mediterráneo. ¡RIOS VIVOS, PUEBLOS VIVOS! COAGRET. Coordinadora de Afectados por Grandes Embalses y Trasvases*». «Defensem l'Ebre. Lo riu és vida». «Amposta diu NO al transvasament». «*Don't touch the river*». «L'Ebre sense cabal és la mort del Delta». «DE DELTA a DELTA. Defensem el Delta de l'Ebre des del Delta del Llobregat». «Salvem lo Delta. Sí als sediments».

Davant el Pont Penjat, construït per Eugenio Ribera l'any 1921, s'alçava un escenari sobre el qual van prendre la paraula diversos protagonistes. Malgrat la longitud de la manifestació, els concentrats van poder escoltar les paraules dels oradors gràcies a un acurat sistema de megafonia. Els organitzadors van agrair a l'Ajuntament d'Amposta les facilitats que va oferir en la materialització de l'acte. Van agrair també la presència dels milers d'assistents que havien baixat al sud des de tots els racons de Catalunya. La defensa del Delta ha deixat de ser un assumpte local per a esdevenir una qüestió nacional.

El govern en funcions del Partit Popular havia aprovat a corre-cuita el Pla hidrològic nacional durant el Consell de Ministres del dia vuit de gener. Aquest Pla preveu construir 52 nous embassaments, augmentar el milió d'hectàrees actuals de regadiu en 465.000 més i limitar el cabal del tram final l'Ebre a 3.000 hectòmetres cúbics a l'any, la meitat dels hectòmetres pactats entre la Generalitat, la Plataforma en Defensa de l'Ebre i les comunitats de regants del Baix Ebre. Aquest cabal suposaria la salinització del Delta i podria ser la causa que desaparegués a mitjà o a llarg termini. La construcció de més embassaments minvaria l'aportació de sediments i originaria el retrocés del Delta i la submersió d'una quarta part en els pròxims 50 anys. La desembocadura de l'Ebre ha retrocedit més de dos quilòmetres en els darrers anys. El govern del Partit Popular gira l'esquena a les 180.000 persones que viuen i treballen a les Terres de l'Ebre. Arrossaires, pescadors, mariscadors, emprenedors turístics i treballadors de la indústria agroalimentària temen pel seu futur.

És un error enfrontar els defensors del Delta amb les comunitats de regants, perquè l'aigua és suficient per a satisfer els regadius i salvar el Delta. Cal modernitzar els sistemes actuals de regadius per tal d'optimitzar els recursos hídrics. Dos tractors de la Unió de Pagesos encapçalaven la manifestació. Els estudis del Ministeri d'Agricultura sobre el cabal ecològic del riu han estat redactats per una consultora sense tenir en compte els estudis científics mediambientals duts a terme per universitats i centres de recerca. Aquests dies llegim als diaris l'acusació a diversos càrrecs d'ACUAMED (Agua de las Cuencas Mediterráneas), depenent

*Un dels lemes de la concentració.
Foto de Conxita Cañas.*

del Ministeri, per frauds multimilionaris de l'erari públic en la gestió de l'aigua.

La Plataforma en Defensa de l'Ebre (PDE) considera que els interessos dels habitants dels Pirineus són els mateixos que els del Delta. El Ministeri pretén que es construeixin més embassaments al nord i tallar l'aigua al sud. La PDE estimula els joves perquè s'afegeixin a les organitzacions en defensa del territori i que no es deixin enganyar amb els neologismes que pròximament llegirem i escoltarem: *redistribució de l'aigua, solidaritat hídrica, bancs d'aigua, etc.* Cal no abaixar la guàrdia, potser caldran noves mobilitzacions.

Quico el Célio, el Noi i el Mut de Ferreries, dalt de l'escenari, van cantar unes jotes amb lletres que feien referència a la defensa del riu. «L'Ebre neix a Reinoso i passa pel Pilar,/ i al sud de Catalunya volem que arribi al mar,/ i conservar el nostre Delta, els musclos i el calamar».

Arribada l'hora de dinar, els assistents aviat col·lapsaren els establiments d'Amposta. Malgrat que l'ANC havia preparat una paella multitudinària a la ciu-

tat, era difícil trobar una taula arreu de les comarques de l'Ebre.

El *Telenotícies vespre* de TV3 va informar de la manifestació d'Amposta i el presentador va entrevistar en Narcís Prat, catedràtic d'Ecologia de la Universitat de Barcelona i soci de la SEAS.

La PDE es reuniria l'endemà amb una delegació de parlamentaris europeus que visitarien el Delta per comprovar sobre el terreny l'impacte mediambiental que està patint la zona i la deletèria regressió que patirà si s'aplica el Pla Hidrològic Nacional (PHN).

La Generalitat de Catalunya va crear l'any 1983 el Parc Natural del Delta de l'Ebre per la seva rica diversitat d'ambients i d'organismes. L'any 2013, la UNESCO va declarar les Terres de l'Ebre Reserva de la Biosfera pels seus nombrosos ecosistemes, tant interiors com costaners. El PHN pot acabar amb tota aquesta riquesa natural. Segons la PDE aquest pla contradiu la normativa europea sobre medi ambient i està convençuda que la Comissió Europea el rebutjarà.

EL PEDRAFORCA PER A LA PRIMERA SORTIDA

Jordi Gomila Diví

Avui iniciem una nova aventura a la SEAS: primera sortida del nou «Grup d'alta muntanya de la SEAS». En tractar-se de la primera sortida, i després de nombroses propostes sobre la taula, hem decidit que aquesta sigui a un dels cims més emblemàtics del nostre país: el Pedraforca (en la nostra elecció, no hi va tenir res a veure la fotografia del Pedraforca que hi ha al local de la SEAS).

Bé, el fet és que el dissabte 6 de febrer ja ens trobem a les 7.30 h al Parador de Sant Just. El dia abans, ja havíem agafat els grampons del local per si trobàvem gel i neu a certa alçada, aprofitant de passada, poder fer unes pràctiques. Ja al Parador, i després d'emprovar-nos i ajustar-nos els grampons, sortim tres cotxes cap a Saldes.

L'expedició la formem el Marc, el Roger, el Néstor, el Joan, l'Àlex i jo mateix. A les 10 h arribem a Saldes, comprem pa i quatre cosetes més i anem cap al mirador de Gresolet, on ens espera l'Àlex, que ha pujat el dia abans amb la seva furgoneta nova i ha passat la nit allà. Mengem un entrepà i comencem a pujar cap al refugi Lluís Estasen. Farem la ruta clàssica pel coll del Verdet. Enfilem en direcció al refugi a bon ritme. Sembla que tindrem sort amb el dia, perquè tot i ser un dia fred de febrer, un sol radiant ens acompanya i ens ajuda que la temperatura sigui la ideal: ni fred ni calor. Un cop passem el refugi i ja comencem a pujar, ens anem traient i posant peces de roba segons la calor i el cansament, excepte el Joan, que cada dos per tres s'atura, buida la motxilla, l'omple, ara guants, ara no, ara em trec el jersei, ara me'l poso, ara bec aigua, ara no...I així tota l'excursió.

Seguim pujant a bon ritme fins arribar al coll del Verdet, on ens hem d'abrigar, i força, a causa d'un vent gèlid que ens dona la benvinguda a la grimpada de la

*Grimpant per la canal del Verdet.
Totes les fotos són de Marc Carbonell*

canal del Verdet. La grimpada té la seva dificultat, atès que amb el pas de la nombrosa gent que puja al Pedraforca, les roques han quedat ben llises i és fàcil patir una relliscada que ens faria força mal. Guanyem alçada després de grimpar una bona estona i ja enfilem l'atac final al cim.

Cap a migdia arribem al cim. El dia esplèndid que ens ha acompanyat ens permet tenir unes vistes impressionants de tot el Berguedà des dels 2.506 m d'altitud en què ens trobem. Després de les fotografies que immortalitzen el moment i d'alguns ganyips i una mica de xocolata, comencem el descens del cim. La baixada per la tartera és espectacular i molt divertida. La tartera, malgrat haver perdut força pedres pel pas constant de la gent, encara manté l'encant i el divertiment de poder-hi passar una bona estona «fent el cabra» tot baixant. Quan ja hem

El Pedraforca.

baixat la tartera i després de trobar-nos un rescat dels bombers amb helicòpter, agafem la pista que ens torna al refugi i d'allà als cotxes. Ens posem roba eixuta i ens aturem a dinar a un restaurant al costat de Saldes que és un magnífic premi per l'esforç de tot el dia.

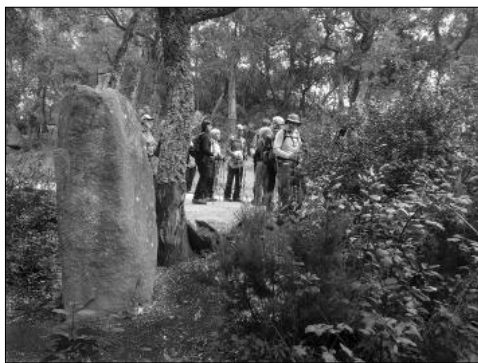
Tota la colla al cim del Pedraforca

DE SANT FELIU DE GUÍXOLS A TOSSA PER LA SERRA DE CADIRETES

Ramon Prat Bofill

Diumenge 13 de març de 2016. La cinquena excursió del cicle «Plantes medicinals» recorre la serra de Cadiretes, de Sant Feliu de Guíxols a Tossa de Mar. Com és habitual, la caminada té dues variants: la llarga, que condueix en Jordi Gironès, i la mitjana, que porta en Ferran de la Fuente. Dos caps experimentats i preparats, i dos recorreguts encertadíssims i prou extensos, per gaudir bé de la muntanya, del paisatge i de les plantes que descobrirem. Parlarem de la llarga.

Arribats a Sant Feliu de Guíxols i un cop ben esmorzats, prenem el GR 92 a un quart de deu. Sortim de la vila en direcció nord-oest i, passats uns horts, enfilem pel carrer de la Merla. Entrem a l'Espai Natural Protegit Massís de Cadi-

Menhir d'en Llac. Foto de Leonci Canals.

retes. D'on ve aquest nom? El savi filòleg Joan Coromines, que el 3 de maig de 1931 va anar al puig de Cadiretes, troba l'origen d'aquest topònim en el llatí *cata-racta* —'saltant', 'graó de grans dimensions d'on cau l'aigua'. En efecte, és un massís boscós, però amb voluminosos i accidentats blocs de roca, alguns gairebé polièdrics, dispersos o apilonats i repartits per diferents indrets de la muntanya, en forma de grans graonades.

El cel és net de núvols, la calitja és densa damunt del mar i la temperatura és força alta per l'època. Quan falten pocs minuts per dos quarts d'onze, arribem a l'indret dels Tres Camins, on fem parada per reagrupar-nos i per escoltar les lliçons botànico-farmacològiques de l'amic Manu Llabrés. Ens parla amb autoritat d'unes quantes plantes medicinals trobades pel camí i a la memòria em queda la *psoralea bituminosa*, el fonoll i l'estramoni, un nom amb connotacions enigmàtiques, qui sap si de la farmacopea diabòlica? D'aquí continuem cap al coll de l'Escorpí per un corriol ara més estret, força pedregós, que transcorre pel mig de boscos solitaris d'alzines sureres i sotabosc on predomina el romaní i algun cirerer d'arboç. Passada una font d'on no raja aigua, el camí s'estreny encara una mica més. Caminem uns vint minuts per una pujada continuada entre el bosc fins al coll del Vidre (350 m). Un cartell amb la indicació «Montclar 55 min» ens assenyala l'itinerari que seguirem: primer per la carena i després per la baga de ponent, en direcció sud-oest. Passem entre alzines sureres ufanoses i deixem a mà dreta una antiga plaça carbonera —ara es parla de recuperar-les— i, a mà esquerra, el trencall cap a Roca Verdera (3 min), una gran pedra coberta de molsa pel cantó més obac.

Arribem al coll de l'Escorpí a un quart i cinc de dotze i seguim endavant cap al menhir anomenat d'Es terme Gros. En arribar-hi, ens hi aturem i hi fem fotografies, i intentem desxifrar les inscripcions i gravats que hi ha a la roca. Passem de llarg del camí cap al puig de Montclar (401 m). Continuem cap al coll de la Creu d'en Barraquer i d'aquí, pel camí de la Trencada, amb un bon tram per pista ampla, cap al coll del mateix nom. Hi som a les dotze tocadetes. Continuem endavant tot deixant a mà dreta el puig i ermita —enrunada— de Sant Baldiri (404 m). Miro el mapa i m'adono que passem a prop de l'anomenat Ull del Ridaura, un indret interessant, pel joc de noms, ja que en aquest punt comença la riera de Sant Baldiri, que desemboca precisament a la riera de Ridaura força més avall. Fent camí passem per can Cabanyes de Montagut i poc després voregem el puig de Montagut (504 m). Uns minuts abans de tres quarts de dues, arribem a l'espai megalític de Pedra-sobre-pedra, menhir d'en Llach, i altres monuments, prop del santuari de Sant Grau d'Ardenya. A les dues en punt arribem al puig de

Cadiretes (518 m), punt culminant de la serralada. Massís de Cadiretes i Massís d'Ardenya són dos noms per a la mateixa serra. Prop del cim, uns grans blocs de pedra serveixen de base dels quatre suports que aguanten una torre de guaita amb terrassa al voltant, a la qual es pot accedir. Hi pugem per veure el paisatge. Fantàstic.

Camí avall —sempre pel GR 92—, i poc abans de dos quarts de tres, aprofitem una gran esplanada sota els arbres per fer parada per dinar. Ja som de baixada.

Reprenem la marxa a les tres en punt. A partir d'ara, el camí és ample i va davallant formant grans llaçades en algun tram. Enrere queda aquesta «regió en extrem deserta», com diu Coromines. Passem pel coll del Sastre i de seguida veiem Tossa de Mar al fons. En aquesta tarda de diumenge, el mar és cobert d'una tènue boirina que no deixa veure l'horitzó.

Acabem la caminada a la mateixa platja gran de Tossa, quan encara no són les cinc de la tarda.

*Alguns es van remullar els peus a la platja de Tossa de Mar.
Foto de Leonci Canals.*

JUST AMIGÓ I LA SEVA FIDELITAT A LA SEAS

Daniel Cardona Pera

Just Amigó a Colomers camí del coll de Caldes, estiu 1989. Fotos cedides per la família

El passat 18 de maig moria a Sant Just Desvern, el Just Amigó. Un dels deu primers socis de la SEAS d'aquella llista que Fulgenci Baños va editar com a «prohoms» de la nova Secció que naixia el 1963. De fet, es tractava dels nostres padrins, just quan el Fulgenci demanava a la Junta de l'Ateneu el seu recolzament per a la nova tasca que havia de dur a terme.

La veritat és que vaig conèixer el Just tardanament, i és que quan s'és jove no es valora prou el que fan els més grans. Els primers records que en tinc d'ell daten d'aquells anys durant la transició políti-

ca, quan la nostra Secció estava en hores baixes. Fou aleshores quan van haver d'exercir de padrins per mantenir-la, sempre en l'anonimat, el Just, el Sebastià Farràs i el Jordi Cardona. En la revifalla del cinquantenari de la SEAS, el 1984, en tots els actes i sense fer soroll, el Just sempre hi era.

En la meua tasca de corcó per buscar treballs per al butlletí, vaig conèixer la seva faceta constructora del refugi dels Engorgs¹; aleshores em recordava «construït per paletes de Sant Just». Més tard, en una entrevista sobre el mateix tema, feta el 2010, feia només esment del pa-

leta Paulino Cañamares de Sant Just que es va quedar a viure a la Molina². Però a nivell personal, on es descriu millor la personalitat del Just excursionista és a l'escrit sobre la Vall de Gerber³ en què exerceix com a avi: «Aquesta sortida familiar va ser feta per un grup de cinc persones, la més petita de sis anys i el més gran de seixanta-set». En aquesta descripció de l'itinerari observem un Just on li surt el vessant artístic sense perdre els detalls de l'excursió a nivell geogràfic. El darrer article del qual vull fer esment, és el que el Just va fer amb motiu de la mort del seu amic Fulgenci Baños⁴, amb qui havia treballat junts a l'Ajuntament de Sant Just Desvern; imagineu-vos un equip on s'ajuntava un aparellador, un antic paleta i ambdós artistes del paisatge!

La seva fidelitat es va mantenir assistint a la majoria de les assemblees anuals de la SEAS, en les conferències dels cicles anuals sobre temes diversos essent un

admirador del Josep Nuet, i fins i tot durant un temps va ser el nostre representat a la Federació.

Entrant a la sala d'estudi de casa, tinc una fotografia ampliada d'una de les primeres sortides de «veterans», al pic de Bastiments (1983), i en el lloc més alt podem veure dos amics somrients i satisfets: el Just Amigó (63 anys) i el Sebastià Farràs (62 anys), els vertaders veterans, perquè nosaltres aleshores només rondàvem la trentena. Moltes gràcies «padrins» per la vostra fidelitat!!!

1. Amigó, J. «Refugi Engorg, construït per paletes de Sant Just». Butlletí SEAS núm.127, any 1983

2. Idem Cardona. «Entrevista a Just Amigó». Butlletí SEAS núm.291, any 2010.

3. Idem. «Excursió-travessa del refugi de les Ares, vall Gerber, llacs de Saboredo i font de Locampo». Butlletí SEAS núm.153, any 1987.

4. Idem. «Un llegat més enllà de l'excursionisme». Butlletí SEAS núm.262, any 2006.

Just Amigó amb Sebastià Farràs, dos bons amics.

L'ÚLTIM ARTICLE

Sebastià Farràs Amigó

He estimat Catalunya, la meua pàtria per damunt de tot. He estat tota la meua vida vinculat al catalanisme, mai no vaig canviar d'opinió, i sempre he estat fidel als meus principis de català, és a dir, mai no he canviat la convicció de catalanista ni m'he mogut mai de les idees de la meua formació política, que els meus prohoms en Daniel Cardona i Civit, en Josep Milà, en Sebastià Farràs, cosí meu, en Jaume Pros, en Miquel Casanovas i d'altres, em varen ensenyar a estimar. Ells també em varen ensenyar a estimar la natura dins de l'excursionisme, i vam formar una secció dins de Nosaltres Sols.

Ells eren els nostres guies i fèiem les excursions, que en aquells temps havien de ser molt a prop de casa: castell de l'Eramprunyà, Sant Jaume, Sant Salvador de les Espases... També vàrem fer el Tagamanent. Ja veieu la diferència de transport amb el d'avui.

Era, però, un excursionisme pur i amb disciplina normal. Dins del grup, hi havia una harmonia total, si era d'un dia fèiem la marxa al lloc destinat, sempre junts i agrupats, fent les explicacions oportunes i les ressenyes corresponents, sempre sobre la història o els fets relatius

Sebastià Farràs al cim del Canigó, Veterans de 1987. Foto cedida per la família.

al lloc per on passàvem. Va ésser molt positiu. A les sortides en les quals fèiem acampada, una vegada acabada dins del campament seguia el ritme normal. En arribar la nit, fèiem un foc de camp, amb les tertúlies, cançons i acudits, i tocàvem l'harmònica fins que ens n'anàvem a dor-

mir, en una nit quieta i tranquil·la, fins a l'endemà, en què tornaven les activitats. Com han canviat els temps...

Després de la guerra, dins de l'anarquia falangista, no hi havia res a fer. Els nostres fills es decantaven per les activitats que feia la Falange, però per a nosaltres la lluita amb els nostres fills era insuportable. Com podíem arreglar-ho? En Jordi Cardona i la meva persona visitàrem el rector, mossèn Martorell, i li plantejàrem si ens podia permetre formar un grupet dins de la parròquia i que permetés trobar-nos a les seves instal·lacions i fer unes sortides per Sant Just. Nosaltres no podíem fer res, ja ho havíem fet durant no sé quant de temps. No ho recordo, fins que va sorgir el Sr. Fulgenci Baños i va reiniciar la SEAS. Aleshores el règim franquista potser ja havia afluixat.

La meva activitat muntanyenca era relativament nul·la en aquella època, perquè estàvem fixats, i per a mi la muntanya era una petita escapatòria molt limitada.

Quan els fills ja eren més grans, amb la meva dona, vàrem començar a anar a la Vall d'Aran amb moto. Hi anàrem durant prop de trenta anys, la qual cosa em va donar l'oportunitat de seguir tota la vall. Amb la meva dona, hem gaudit de la muntanya, d'excursions de sis o set hores. Al principi les fèiem sense mapes, fins que vam començar a fer servir el de l'Alpina. I això ja va ser una altra cosa. No em puc queixar: tenia una dona que valia un imperi, havíem recorregut força llocs, per tot arreu, i ella era sempre al meu costat. Mira que de vegades, pobra, —com vulgarment es diu— li feia treure

el fetsge per la boca. Visitàrem el naixement del riu Mundo, el del Guadalquivir i molts altres naixements, els Picos d'Europa, Sierra Nevada, el Mulhacén i vam fer un munt d'excursions més.

Fins que arribà la SEAS, mira si fa anys... Ja sabeu la meva trajectòria, no cal que ho ressenyi, en tinc molts bons records, amb més de vint anys de seguir totes les excursions d'autocar i les de veterans, que són moltes. En aquestes excursions he conegut moltes persones amb les quals passàrem molts bons moments i de qui conservo molts records. Molts d'ells ja ens han deixat. Us recomano, sobretot, que no deixeu aquesta activitat, perquè és molt profitosa i, a més, s'ha aconseguit dur el nom de la SEAS molt alt. La SEAS permet que la gent d'aquí, catalans o no, puguin conèixer la nostra terra i, evidentment, estimar-la. Amb vosaltres he compartit molts moments de la meva vida, pujant i baixant per aquestes muntanyes de la nostra Catalunya. No deixeu la SEAS, és quasi el sosteniment de l'Entitat. Avui dia la SEAS és una entitat amb força. El que em fa por, i me n'ha fet sempre, és la poca activitat juvenil, que és indispensable perquè continuï.

De tot cor m'acomio de tots vosaltres, de tots els moments passats junts i desitjo amb tota sinceritat que agunteu el xàfec que porteu a sobre. No defalliu i penseu el bé que feu de fer conèixer la nostra terra, que molts potser no l'haurien estimat mai. Per això, reitero les meves gràcies i us desitjo el millor per a la Secció.

Una forta abraçada del que va ser un soci de la SEAS i amant de la muntanya.

GEOGRAFIES LITERÀRIES**En memòria d'Isidor Cònsul****Conferències i excursions 2016-2017**

Setembre 2016	25	Excursió: Circ d'Ulldeter (Ripollès)
Octubre	14	«Verdaguer i Barcelona» per Maria Àngels Verdaguer
	16	Excursió: circuit des de Folgueroles (Osona)
Novembre	11	«El Montseny de Marià Manent» per Arnau Vives
	13	Excursió: Marianegre i Feixa Llarga (Arbúcies, Montseny)
Desembre	17	«La Barcelona de Senyoria de Jaume Cabré» per Rosa Trilla (Visita guiada a la Barcelona del s. XVIII)
	18	Excursió: Serra de Miralles (Anoia)
Gener 2017	13	«La literatura del Camp de Tarragona» per Dolors Requena
	15	Excursió: Serra de la Gritella (Priorat - Baix Camp)
Febrer	10	«L'Empordà de Josep Pla» per Llorenç Soldevila
	12	Excursió: a l'Empordà
Març	10	«La literatura de ponent» per Josep Camps
	12	Excursió: Serra de Mont-roig (Noguera)
Març	31	«València i la literatura» per Alexandre Bataller
Abril	02	Excursió: Delta de l'Ebre (Baix Ebre)
Maig	5 al 7	«La literatura a la serra de Tramuntana» per Gaspar Valero
		Excursió: Serra de Tramuntana (Les Illes Balears)
Maig	26	«El mite del comte Arnau» per Llorenç Soldevila
	28	Excursió: Serra de Montgrony (Berguedà - Ripollès)
Juny	18	Excursió de cloenda

Les conferències dels cicles temàtics tenen lloc els divendres a les 8 del vespre

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 4 d'abril de 2016

— Altes: Núria Virgili Casas (1159) i Jordi Muntaner Llima (1160)
 — Baixes: Teresa Ordi (872), Maria Victòria García (897), Marie-Louise van Hese (1099) i Núria Gironès (1044)

— Aquest mes es domicilien els rebuts anuals dels 119 socis de la Secció que també ho són de l'Ateneu així com dels 214 que són protectors.

— La Federació torna a lliurar a les entitats que tenen biblioteca un lot de llibres i mapes, i nosaltres ens tornarem a acollir a l'oferiment.

— S'acorda no muntar parada per la Secció a la Diada de Sant Jordi i fer-ho durant el Sant Just al Carrer.

— Es decideix penjar a la pàgina Qui Som del nostre web el Reglament Intern de la SEAS, amb la finalitat que totes les persones associades hi tinguin accés.

— Es comenta la inquietud plantejada en el darrer Consell Municipal de Cultura sobre els canvis fets a l'agenda del butlletí de l'Ajuntament, que fa que algunes activitats puguin no ser-hi a causa dels nous criteris basats en la consideració temàtica en lloc de cronològica com fins ara.

— Es revisen els criteris per endegar el curs de GPS, que tindrà un màxim de 17 participants. Se'n farà difusió a través d'un correu electrònic als socis i del web. El curs es farà els divendres 20 i 27 de maig de 17 a 21 h en el nostre local.

— Se'ns informa que els voluntaris de Collserola passen a ser, des d'ara, col·laboradors, i el Patronat de Collserola demana a les entitats com la nostra que hi col·laborem amb algun tipus

d'intervenció o activitat que involucri els nostres socis o la gent del poble. Sobre aquest tema es decideix traslladar la iniciativa a la comissió de la Caminada perquè estudiï les possibilitats d'incorporar-ho a l'edició d'enguany.

— Es decideix comprar dues sondes, una pala i uns grampons automàtics.

Reunió del 2 de maig de 2016

— Altes: cap

— Baixes: Imma Rubio (823) i Miquel Martínez (945)

— S'aprova enviar uns llibres nostres al Corpus Bibliogràfic Excursionista Català, radicat a Mollerussa, que ens havien sol·licitat per a l'arxiu excursionista que Joan Escalé té cura de mantenir.

— Durant aquesta reunió, es presenta el nou cicle de conferències i excursions que estarà dedicat a "Geografies literàries", per organitzar el qual hem tingut l'ajut del Dr. Llorenç Soldevila, escriptor i professor de la Universitat de Vic. El cicle estarà dedicat a la memòria d'Isidor Cònsul i destaca el projecte d'anar a la Serra de Tramuntana de les Illes, on es faria al mateix temps la conferència i l'excursió.

— S'aproven les bases per al Concurs Fotogràfic d'enguany i es decideix convocar els socis per correu electrònic i a través del web.

— S'accepta la proposta plantejada pel Marc Carbonell perquè un grup de socis facin servir el logo de la SEAS a les curses de muntanya en què hi participaran representant la nostra Secció.

— La Junta de l'Ateneu està endegant el programa d'actes que es faran amb motiu del centenari de l'entitat i demana a les seccions que hi col·laborin preparant-ne alguna activitat.

BUTLLETÍ DE LA SEAS. ANY 83. No. 325

Taula de redacció — Leoncí Canals, Ferran de la Fuente, Maria Garcia,
Jordi Gironès, Ramon Prat i Agustí Revilla.
Autoedició — Jordi Gironès i Leoncí Canals
Tramesa — Elisabeth Bart
Disseny — Toni Royo
Correcció de textos — Servei Local de Català de Sant Just Desvern
Impressió — Martígràfic.78

ÍNDEX

- Portada** — El Delta de l'Ebre, un ecosistema amenaçat
02 — Calendari
03 — Amposta 2016 «LO RIU ÉSVIDA», per Agustí Revilla.
06 — El Pedraforca per a la primera sortida, per Jordi Gomila.
08 — De Sant Feliu de Guíxols a Tossa per la serra de Cadiretes, per Ramon Prat.
10 — Just Amigó i la seva fidelitat a la SEAS, per Daniel Cardona.
12 — L'últim article, per Sebastià Farràs.
14 — Calendari del cicle temàtic de la propera temporada.
15 — Informació de la SEAS

Sant Miquel de Castelló (Garrotxa). Foto de Jordi Gironès.

SEAS, entitat esportiva núm. A01824

Butlletí de la SEAS

Núm.325 Juliol/Agost 2016